

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Takk til Bjørn Øygard som utfordret meg til å komme med bidrag i denne lyrikkspalten. Bjørn har vært en nær og god venn siden vi startet medisinstudiene på samme kull for 30 år siden. Det er få jeg kjenner som så til de grader har en «samfunnsmedisinsk sjel» som Bjørn. Han evner å løfte blikket og se strukturer både for enkeltmennesker og samfunn. Her har vi alle noe å lære!

Både skjønnlitteratur og lyrikk er viktige inspirasjonskilder og gir ny innsikt, både om oss selv, og om de mennesker vi lever nært i arbeidet som leger og i våre privatliv. Denne typen litteratur har kanskje lært meg mer om meg selv og mine medmennesker enn noe medisinstudium kunne gjøre.

Jeg har lyst til først å ta med et dikt av Hans Børli som sier mye om å vare på de gode hendelser i livet og hvor viktig dette er å ha med når vi møter vansker og motgang:

«Minnene»

Ta det med deg!
Det minste av grønt som har hendt deg
kan redde livet ditt en dag
i vinterlandet.

Et strå bare,
et eneste blakt lite strå
fra sommeren i fjor
frosset fast i fonna,
kan hindre skredets
tusen drepende tonn i
å styrte utfor.

Hele høsten 2008 har Riksteateret turnert med dikt og portrett av Olav H. Hauge. De har kalt oppsetningen etter diktet «Kom ikkje med heile sanningi». Forfatteren gir i mange av sine dikt en stemme til den drømmen som mange av oss bærer på. I dette diktet gjenspeiles også noe av Søren Kierkegaards tenkning om den vanskelige kunst det er å hjelpe medmennesker: «At man, naar det i Sandhed skal lykkes En at føre et Menneske hen til et bestemt Sted, først og fremmest maa passe paa at finde ham der, hvor han er, og begynde der.» La Olav H. Hauges dikt synke inn:

«Kom ikkje med heile sanningi»

Kom ikkje med heile sanningi,
Kom ikkje med havet for min tørste,
Kom ikkje med himmelen når eg bed um ljøs,
men kom det ein glimt, ei dogg, eit fjom,
Slik fulglane ber med seg vassdropar frå
lauget og vinden eit korn av salt.

Avslutningsvis kan jeg ikke la være å ta med et sitat også fra skjønnlitteraturens verden. En bok som har berørt meg og mange andre er Kahled Hosseini's «Drageløperen». Den omhandler tema som skyld, skam og tilgivelse på en måte som lodder dypt.

«— Den siste tanken hadde ikke etterlatt seg noen brodd. Idet jeg lukket Sohrabs dør, undret jeg meg på om det var slik tilgivelsen begynte. Ikke med en fanfare i en åpenbaring, men med at smerten samler sine ting sammen, pakker dem inn og sniker seg bort midt på natten uten at noen merker det».

Min utfordring går til en dyktig og utholdende venn og kollega i Ulvik, Unni Solem Bilsbak. Hun har over mange år tatt ansvar både som kommunelege og enkeltmenneske i et lokalsamfunn. Og sist, men ikke minst: Hun er en lidenskapelig Olav H. Hauge – kjenner og står i spissen for blant annet «Venelaget Olav H. Hauge».

Hilsen
Ragnar Hermstad

